

РЕШЕНИЕ

№ 4405

гр. София, 02.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 04.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1874** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК .

Жалбоподателят [фирма], представлявано от управителя И. Г., оспорва заповед № РД-15-020/07.02.2013 г. на Областния управител на област С., с която се изземва недвижим имот – публична държавна собственост, върху който се упражнява фактическа власт от страна на [фирма], а именно: А/помещение – арт клуб кафе, съставляващо бивша зимна градина и магазин за сувенири, с площ от 60 кв.м., намиращ се от лявата страна на А. Клуб кафе на кота приземен етаж – север; Б/помещение от общите части на сградата в съседство с А. клуба, /предназначено да се ползва като склад;/ В/ помещение, пригодено да се ползва за санитарен възел; Г/ изложбена площ в Параклиса за ползване при организиране на съвместни културни прояви извън изложбения план на музея и прилежащото дворно място пред помещенията, находящи се в [населено място] район С., пл. „К. А. І Б.“, част от бивш Ц. (Княжески) дворец.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.Отправя се искане да се отмени заповедта като незаконосъобразна. В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалните представители адв.Р. и адв. Б..

Ответникът по жалбата – Областният управител на област С. чрез процесуалния си представител юрк.С. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на разноски.

Заинтересованата страна - Министерство на културата не се представлява и не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна Национален музей на българското изобразително изкуство чрез процесуалния си представител адв. С. оспорва жалбата и претендира присъждането на разноски.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.12.2007 г. между Националния музей на българското изобразително изкуство /НМБИИ/, представляван от директора Б. О., и [фирма], представлявано от управителя И. Г., е сключен договор за осъществяване на проект за възстановяване на задната фасада на бившия княжески дворец, осигуряването на допълнителни финансови средства за подпомагане дейността на музея, както и за поддръжка и експлоатация на „А. клуб-кафе” / договор за съвместна дейност като НМБИИ предоставя ползването на [фирма] на А/ помещение – А. клуб кафе, съставляващо бивша зимна градина и магазин за сувенири, с площ от 60 кв.м., намиращ се от лявата страна на А. Клуб кафе на кота приземен етаж – север Б/ помещение от общите части на сградата в съседство с А. клуба, /предназначено да се ползва като склад/; В/ дворно място, разположено пред помещенията, визирани в т. А и т. Б, предназначено да се ползва за организиране на открита част на А. клуба; Г/ помещение, пригодено да се ползва за санитарен възел, находящи се в [населено място] район С., пл. „К. А. І Б.” част от бивш Ц. (Княжески) дворец.

С А. към договора от 23.12.2007 с дата 04.01.2010 г. НМБИИ предоставя на [фирма] изложбена площ в Параклиса за ползване при организиране на съвместни културни прояви извън изложбения план на музея. [фирма] се задължава да внася ежемесечно в касата на НМБИИ сумата от 2 500 лв.

Представен е А. за държавна собственост № 5835 от 09.11.1953 на Сталински районен народен съвет за сграда на [улица]и [улица], представляваща бившия Ц. (Княжески) дворец. С Разпореждане № 1614 от 14.10.1953 г. на Министерски съвет имотът е предоставен на Комитета за наука, изкуство и култура за уреждане на постоянна национална художествена галерия и етнографски музей. С Постановление № 25 от 23.01.1995 г. на Министерски съвет Националната художествена галерия е преобразувана в Национален музей на българското изобразително изкуство.

С искане вх. № 45/1 от 06.10. 2011 г. от директора на НМБИИ е сезиран областният управител на С. област за издаване на заповед по реда и при условията на чл. 80 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ и е образувана преписка рег. № 45/1 от 06.10.2011 г., за което [фирма] е осведомено с Уведомление по чл. 26, ал. 1 от АПК, получено на 27.10.2011 г.

С писмо № РД- 08-141/05.10.2012 г. НМБИИ изрично уведомява [фирма], че с изтичане на срока на договора от 23.12.2007 г. същият ще се счита прекратен и респективно се противопоставя на продължаването му за в бъдеще.Писмото е връчено на представител на жалбоподателя на 10.10.2012г.

С писмо изх. № 08-00-911/28.12.2012 г. от министъра на културата и директора на НМБИИ за издаването на заповед за изземване на недвижим имот- публична държавна собственост, по реда на чл. 80 от ЗДС, е сезиран Областният управител на област С. и образувана преписка вх.рег. № 0410/1 от 03.01.2013 г. С молба РД-26-01/02.01.2013 г. от Директора на НМБИИ е поискано прекратяване на

производството по преписка 45/1 от 06.10.2011 г.

Със заповед РД-15-020/07.02.2013 г. на Областния управител на област С. имотът се изземва от [фирма], на основание чл.80, ал.1 ЗДС.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирано за това лице в предвидения срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 80 от Закона за държавната собственост, по мотивирано искане на директора на НМБИИ, в качеството на управляващ описания имот. На основание чл. 32 от АПК към преписката е присъединена за общо разглеждане и преписка вх.рег. № 0410/1 от 03.01.2013 г., образувана по молба на министъра на културата в качеството му на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити и директора на НМБИИ.

Съгласно чл. 80 от ЗДС имот - държавна собственост, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител въз основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство. Според § 2 „ведомства" по смисъла на ЗДС са Народното събрание, администрацията на президента на Република Б., К. съд, М. съвет, министерствата и други държавни органи и организации на бюджетна издръжка, на които е възложено управление на държавната собственост. По правното си естество НМБИИ представлява юридическо лице на бюджетна издръжка- културен институт, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на културата /ПМС № 14 от 31.01.2011г. за определяне на първостепенния и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити в Министерството на културата/. Процесният имот, находящ се в [населено място], пл. „К. А. I Б.", представляващ бивш Ц. (Княжески) дворец има специално качество-недвижима културна ценност (паметник на културата) с национално значение. По силата на чл. 2, чл. 3, т. 3 от ЗДС (ред. ДВ, бр. 44 от 21.05.1996 г.) имотът има статут на публична държавна собственост. Същият е предоставен с Разпореждане №1614 от 14.10.1953 г. на Министерски съвет на Комитета за наука, изкуство и култура за уреждане на постоянна национална художествена галерия и етнографски музей. С Постановление № 25 от 23.01.1995 г. на Министерски съвет Националната художествена галерия /Н./ е преобразувана в Национален музей на българското изобразително изкуство, като всички активи и пасиви на Н. се поемат НМБИИ, т.е. имотът се явява предоставен за управление на НМБИИ. С оглед гореизложеното НМБИИ представлява ведомство по смисъла на § 2 ЗДС .

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на областния управител, указания относно реда и срока за обжалване.

Материалните предпоставки за изземване на имот по реда на чл. 80 от Закона за държавната собственост са следните: 1. Имотът да е държавна собственост и 2.налице да е някоя от алтернативно дадените предпоставки – имотът да се владее или държи без основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от него да е

отпаднала.

Правото на собственост върху имота се установява въз основа на представения акт за държавна собственост.

Съдът намира, че е установено наличието и на втората предпоставка за издаване на заповедта за изземване – имотът се държи от жалбоподателя без основание. Не се спори, а и от представения в настоящото производство протокол за изземване се установява, че имотът се държи от жалбоподателя към момента на издаване на заповедта.

Сключеният на 23.12.2007 г. между НМБII и [фирма] договор съгласно чл. 4 от същия е за срок от 5 години, т.е. до 23.12.2012 г. Макар ненаименован сключеният договор ведно с анекса към него представлява договор за наем-предоставяне на определена вещ за временно ползване срещу насрещна престация от страна на наемателя. С писмо № РД- 08-141/05.10.2012 г. НМБII изрично е изразил волята си, че с изтичане на срока на договора от 23.12.2007 г. същият ще се счита прекратен и респективно се противопоставя на продължаването му за в бъдеще.

Посоченият договор е създал само облигационни отношения между страните, за които възникват съответни насрещни задължения за предоставяне на наетата вещ и заплащане на уговорената цена. С изтичането на срока на действие на договора тази облигационна връзка е погасена. Административният орган правилно е постановил имотът – публична държавна собственост, да бъде иззет от жалбоподателя, който го е държал без правно основание.

Не се установяват съществени процесуални нарушения на административното производство.

Претенцията на дружеството за заплащане на направените разходи и инвестиции в имота е неотносима към настоящето производство и подлежи на разрешаване от гражданския съд. Той е компетентен да се произнесе и относно гражданското право за задържане.

Не подлежат на обсъждане в настоящото производство доводите във връзка с изпълнението на заповедта. Съдебният контрол в настоящото производство се свежда до законосъобразността на заповедта с правно основание чл. 80 ЗДС. Нейното изпълнение подлежи на обжалване по отделен ред / чл.294 и следв. АПК/.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че при издаване на оспорвания административен акт не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника и заинтересованата страна в размер на 150 лева.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Г., с адрес г. С.,[жк], [жилищен адрес]0, срещу заповед № РД-15-020/07.02.2013 г.. на областния управител на област С..

ОСЪЖДА Ай Д. 7” ЕООД да заплати на Областния управител на област С. съдебни разноски в размер на 150 лв / сто и петдесет лева/.

ОСЪЖДА Ай Д. 7” ЕООД да заплати на Национален музей на българското изобразително изкуство съдебни разноси в размер на 150 лв / сто и петдесет лева. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: